

**WEBINAR ACTUELE PENSIOENRECHTSPRAAK
18 MEI 2022
STUDIEMATERIAAL**

Eigendom:

- Intrekken lopend arbeidsongeschiktheidspensioen
- Belastingheffing
- Verschuiven AOW-leeftijd
- Korting AOW vanwege niet verzekerde jaren
- Vervallen kruimelpensioen AOW
- Anticumulatieregels
- Premieplicht voor werkgever ter zake wettelijk verplichte werknemersverzekering
- Rechtenkorting bij pensioenfondsen
- Uitkering liquidatiesaldo pensioenfondsen
- Korting overheidsuitkering belastingplichtige niet-ingezetenen
- Alimentatie
- Pensioenverevening
- Bijzonder partnerpensioen
- Achterwege blijven toeslagverlening

Advies:

- Werkgever
- Verzekeraar/pensioenuitvoerder
- Loonadministrateur
- Accountant
- Pensioenadviseur en assurantietussenpersoon
- Beleggingsadviseur
- Deurwaarder
- Advocaat
- Notaris

EIGENDOMSONTNEMING

Intrekken lopend arbeidsongeschiktheidspensioen

EHRM 12 oktober 2004, ECLI:NL:XX:2004:AR7300 en ECLI:CE:ECHR:2004:1012JUD006066900 inzake Ásmundsson

Intrekking lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering omdat het criterium voor het recht op uitkering wijzigde van arbeidsongeschiktheid voor het verrichten van de eigen arbeid naar het ruimere criterium passende arbeid.

- “39. The Court reiterates that Article 1 of Protocol No. 1, which guarantees in substance the right of property, comprises three distinct rules (see *James and Others v. the United Kingdom*, judgment of 21 February 1986, Series A no. 98, pp. 29-30, § 37). The first rule, which is expressed in the first sentence of the first paragraph and is of a general nature, lays down the principle of peaceful enjoyment of property. The second, in the second sentence of the same paragraph, covers deprivation of possessions and subjects it to certain conditions. The third, contained in the second paragraph, recognises that the Contracting States are entitled, among other things, to control the use of property in accordance with the general interest. The second and third rules, which are concerned with particular instances of interference with the right to the peaceful enjoyment of property, are to be construed in the light of the general principle laid down in the first rule.
- According to the Convention institutions’ case-law, the making of contributions to a pension fund may, in certain circumstances, create a property right and such a right may be affected by the manner in which the fund is distributed (see *Bellet, Huertas and Vialatte v. France* (dec.), nos. 40832/98, 40833/98 and 40906/98, 27 April 1999, and *Skorkiewicz v. Poland* (dec.), no. 39860/98, 1 June 1999). Moreover, the rights stemming from payment of contributions to social insurance systems are pecuniary rights for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1 (see *Gaygusuz v. Austria*, judgment of 16 September 1996, *Reports of Judgments and Decisions* 1996-IV, p. 1142, §§ 39-41). However, even assuming that Article 1 of Protocol No. 1 guarantees benefits to persons who have contributed to a social insurance system, it cannot be interpreted as entitling that person to a pension of a particular amount (see *Müller v. Austria*, no. 5849/72, Commission’s report of 1 October 1975, *Decisions and Reports* 3, p. 25, and *Skorkiewicz*, cited above). An important consideration in the assessment under this provision is whether the applicant’s right to derive benefits from the social insurance scheme in question has been infringed in a manner resulting in the impairment of the essence of his pension rights (see *Domalewski v. Poland* (dec.), no. 34610/97, ECHR 1999-V).
- 40. In the instant case, the applicant had contributed to the Pension Fund from 1969 to 1981 under a system according to which he did not acquire any claim to an identifiable share in the Fund but only what could be characterised as a right to receive a pension subject to the fulfilment of certain conditions. It has not been contended that the measure amounted to a deprivation or a means of controlling the use of property. However, the parties agree that the termination of the applicant’s disability pension amounted to an interference with his right to the peaceful enjoyment of his possessions for the purposes of the first sentence of the first paragraph of Article 1 of Protocol No. 1. The Court sees no reason to hold otherwise.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22tabview%22:%5B%22document%22%5D,%22itemid%22:%5B%22001-67030%22%5D%7D>

CRvB 15 juli 2004, ECLI:NL:CRVB:2004:AQ5064

Wet socialezekerheidsrechten gedetineerden. Ontneming van de eigendom als bedoeld in artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM. Intrekking WAO-uitkering in strijd met deze verdragsbepaling.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2004:AQ5064&showbutton=true&keyword=eigendom&keyword=eerste+protocol&keyword=WAO>

Belastingheffing

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 12 januari 2017, ECLI:NL:RBZWB:2017:108

Belanghebbende ontvangt sinds augustus 1999 pensioenuitkeringen van een internationale organisatie uit een 'onzuivere pensioenregeling'. Naar het oordeel van de rechtbank is de afschaffing van artikel 38 Wet LB per 1 januari 2010 niet in strijd met artikel 1 EP. Op grond van hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel O, eerste lid aanhef en onderdeel b, van de Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001 geldt dat voor het bepalen van inkomen uit deze pensioenregeling de regels van toepassing blijven zoals die golden op 31 december 2000 op grond van de Wet IB 1964. Als gevolg van door de inspecteur gewekt vertrouwen is het bepaalde in lid 11 van artikel 25 van de Wet IB 1964 van toepassing zodat de betaalde premies op grond van de saldomethode in mindering mogen worden gebracht op de door belanghebbende in 2010 ontvangen pensioenuitkering.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2017:108&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 14 september 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:3956

Samenvatting: heffing inkomstenbelasting over afkoopsom klein pensioen in jaar van betaling; progressienadeel en verlaging zorgtoeslag als gevolg van ontvangst afkoopsom klein pensioen geen eigendomsontneming in de zin van art. 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM; geen "individuele buitensporige last" als gevolg van het missen van toekomstig periodiek inkomen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2017:3956&showbutton=true&keyword=pensioen>

HR 9 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:167

Samenvatting uit de conclusie van de AG die door de HR werd gevolgd:

- Belanghebbende heeft in het jaar 2012 twee lijfrenteverzekeringen afgekocht. De afkoopsommen bedragen in totaal € 99.202.
- Het Hof heeft het betoog van belanghebbende dat de revisierente voor hem een individuele en buitensporige last vormt in de zin van 1 EP EVRM, afgewezen omdat belanghebbende geen feiten of omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan aannemelijk kan worden geacht dat de hem in rekening gebrachte revisierente zwaarder treft dan anderen. Het Hof heeft belanghebbendes stelling dat hij in een nadeligere positie wordt geplaatst dan langdurig arbeidsongeschikten die met toepassing van artikel 3.133, lid 9, Wet IB 2001 aanspraken afkopen, onbehandeld gelaten omdat in 2012, ten tijde van de afkoop, voornoemde bepaling nog niet in de wet was opgenomen.
- De A-G meent dat de heffing van revisierente gelet op de doelstelling van de wetgever om te voorkomen dat in strijd met de voorwaarden voor premieaftrek wordt gehandeld, het bewaren van het onderhoudskarakter van de lijfrentevoorziening en het door de wetgever gehuldigde uitgangspunt dat een belastingplichtige die een lijfrente met premieaftrek afkoopt niet beter af mag zijn dan een belastingplichtige die uit zijn netto-inkomen spaart en onder het forfaitaire rendement valt, niet van elke redelijke grond ontbloomt is. De omstandigheid dat belanghebbende door het verlies van inkomen door de

financiële crisis en ziekte zich gedrongen voelde over te gaan tot de afkoop van lijfrente, rechtvaardigt niet de conclusie dat belanghebbende door de in rekening gebrachte reviserende zwaarder is getroffen dan anderen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2017:1555>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2017:1462>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2018:167&showbutton=true&keyword=HR+2018+167&keyword=lijfrente>

HR 24 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1963

Samenvatting: box 3 heffing vormt inbreuk op eigendomsrecht, omdat de belasting geheven volgens het forfait meer kan bedragen dan het inkomensbestanddeel waarover belasting is verschuldigd. De forfaitaire heffing kan de proportionaliteitstoets in het kader van het Eerste Protocol bij het EVRM niet doorstaan (het belang van de Staat bij redelijke regulering van eigendom en uitvoerbare belastingheffing weegt niet op tegen het belang van de spaarder die betrekkelijk gering beleggingsrisico wil lopen en daardoor een lagere beleggingsopbrengst heeft dan de forfaitaire heffing).

Annotatie: de uitspraak roept de vraag op of andere (vaak forfaitaire) verplichtingen die meer bedragen dan uit het inkomen waarop de heffing rust kan worden voldaan. Denk aan ficties bij het berekenen van de draagkracht voor alimentatie, het niet respecteren van de pensioenuitkeringstest voor het berekenen van de draagkracht van een DGA voor het betalen van alimentatie en het moeten benutten van leencapaciteit voor betaling van alimentatie en de externe onderbrenging van de pensioenrechten van de ex-partner van een DGA op diens pensioen in eigen beheer. Zie EB 20185 en 14 en EB 2022/22.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2021:1963&showbutton=true&keyword=eigendom>

Verschuiven AOW-leeftijd

CRvB 10 maart 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:975

Samenvatting: de wijziging van de ingangsdatum van het AOW-pensioen waardoor een AOW-gat ontstaat (een periode tussen het eindigen van een vroegpensioenuitkering en de ingangsdatum van de AOW) leidt niet tot schending van art. 1 van het Eerste Protocol ("eigendomsontneming") bij het EVRM.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2017:975&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 10 maart 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:976

CRvB 10 maart 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:977

CRvB 10 maart 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:978

CRvB 10 maart 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:979

Samenvatting van de gezamenlijke uitspraken: mededeling op pensioenoverzicht van AOW-datum is informatief; pensioenoverzicht is geen besluit ter zake de aanvangsdatum van de AOW-uitkering omdat het ter zake de ingangsdatum van de AOW-uitkering geen rechten constitueert; ter zake de vaststelling van de verzekerde jaren is het wel constitutief en daarmee een besluit waartegen in rechte kan worden opgekomen; verschuiving AOW-datum is geen eigendomsontneming in de zin van art. 1 van het eerste protocol bij het EVRM.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2017:976&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2017:977&showbutton=true&keyword=pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2017:978&showbutton=true&keyword=pensioen>

showbutton=true&keyword=pensioen
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2017:979&showbutton=true&keyword=pensioen>

Centrale Raad van Beroep 1 juni 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:1904

Samenvatting: compensatieregeling voor het AOW-gat ontstaan door verhoging van de AOW-leeftijd kent leeftijdsonderscheid maar is objectief gerechtvaardigd; geen excessieve inbreuk op eigendomsrecht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2017:1904&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Overijssel 8 augustus 2017, ECLI:NL:RBOVE:2017:3161

Samenvatting: verhoging AOW-leeftijd getoetst aan EHRM 13 december 2016, ECLI:CE:ECHR:2016:1213JUD005308013, zaaknummer 53080/13 waarin werd geoordeeld dat een ontneming van een pensioen in beginsel een als eigendomsontneming in de zin van art. 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM leidt, maar een redelijke verlaging van een pensioen of een daaraan gekoppeld recht in beginsel niet en waarin werd geoordeeld dat in het kader van de redelijkheidstoets kan niet worden volstaan met uitsluitend toetsing van de reductie van het pensioen, maar dat alle omstandigheden van het individuele geval in aanmerking moeten worden genomen (ook de individuele omstandigheden waarin de belanghebbende verkeert); in dit licht oordeelde de rechtbank dat niet uitsluitend het inkomen van belanghebbende moest worden getoetst, maar tevens bijvoorbeeld de vaste lasten, de vermogenspositie van belanghebbende en de andere effecten die het AOW-uitstel heeft; besluit van de SVB vernietigd en SVB veroordeeld tot het nemen van een nieuw besluit.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2017:3161&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 6 november 2017, ECLI:NL:RBZWB:2017:7381

Samenvatting: latere ingangsdatum AOW-pensioen. De enkele toetsing aan de voorwaarden van de Tijdelijke regeling overbruggingsuitkering AOW (OBR) is niet te beschouwen als het door de CRvB vereiste deugdelijk individueel feitenonderzoek naar het bestaan van een onevenredig zware last. Bij deze toetsing worden namelijk uitsluitend het inkomen en het vermogen van de betrokkene op een bepaalde peildatum betrokken. Alle overige omstandigheden blijven buiten beschouwing, zoals bijvoorbeeld de individuele vaste lasten, eventuele andere effecten van de gewijzigde inkomenspositie en andere mogelijk relevante individuele omstandigheden. Bij het onderzoek moet de SvB ook de rechtspraak van het EHRM betrekken en tot uitgangspunt nemen dat eiser niet in aanmerking komt voor een overbruggingsuitkering op grond van de OBR. Beroep gegrond.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2017:7381&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Holland 18 december 2017, ECLI:NL:RBNHO:2017:10621

Samenvatting: AOW-pensioen. Verschuiving ingangsdatum. Onevenredig zware last.

Overweging 6. Zoals de CRvB in de uitspraken van 18 juli 2016 heeft overwogen, is met de invoering van artikel 7a van de AOW en de daarmee gepaard gaande verschuiving van de aanvangsleeftijd van het AOW-pensioen sprake van een inmenging in het eigendomsrecht van een betrokkene. De CRvB heeft hierbij geconcludeerd dat de verhoging van de AOW-leeftijd in het algemeen proportioneel te achten is en in het algemeen niet leidt tot een schending van het bepaalde in artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM. Dit laat onverlet dat het mogelijk is dat door de wetwijziging in concrete gevallen sprake is van een onevenredig zware last als bedoeld in de rechtspraak van het

Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) en daarmee van een schending van artikel 1 van het Eerste Protocol. Of er sprake is van een onevenredig zware last moet van geval tot geval op basis van een deugdelijk individueel feitenonderzoek worden beoordeeld.

Overweging 7. In een aantal uitspraken van de CRvB van 18 juli 2016, zie onder meer ECLI:NL:CRVB:2016:2502 en ECLI:NL:CRVB:2016:2608, heeft de CRvB de vraag beantwoord of in die gevallen sprake was van een onevenredig zware last. Daarbij is overwogen dat de stelling dat sprake is van een kleine groep die te maken heeft met een inkomensterugval waarvoor niet van overheidswege wordt gecompenseerd, niet kan leiden tot een ongerechtvaardigde inbreuk op het eigendomsrecht. Daarbij heeft de CRvB van belang geacht dat de overheid voor de schrijnende gevallen compenserende maatregelen met een beperkte middelentoets heeft getroffen (de OBR). Volgens de Toelichting bij de OBR is deze regeling bedoeld om mensen compensatie te bieden die op of voor 1 januari 2013 al deelnamen aan een vut-, prepensioen of daarmee vergelijkbare regeling die eindigt bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd, voor wie het AOW-pensioen het belangrijkste deel van het besteedbaar inkomen is en die zich niet hebben kunnen voorbereiden op de verhoging van de AOW-leeftijd. Deze regeling kent een inkomens- en vermogenstoets, waarbij het eigen huis en het pensioenvermogen buiten beschouwing blijven. Van personen die een inkomen of vermogen hebben boven de gestelde grenzen, wordt verondersteld dat zij voldoende financiële reserves hebben om het tijdelijke inkomensverlies op te vangen. Geconcludeerd is dat de omstandigheid dat iemand zijn spaargeld diende aan te spreken of gedurende een periode een beroep op bijstand heeft moeten doen ter overbrugging van de periode dat wegens de wetwijziging geen AOW-pensioen is toegekend, niet leidt tot het oordeel dat sprake is van een onevenredig zware last.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNHO:2017:10621&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 13 december 2017, ECLI:NL:RBMNE:2017:6348

Samenvatting: AOW, OBR, pensioengerechtigde leeftijd, onevenredige last 7a van de AOW, Tijdelijke regeling overbruggingsuitkering AOW (OBR), 1 Eerste Protocol bij het EVRM, Samenvatting: Eiseres heeft verzocht om vanaf haar 65e verjaardag in aanmerking te komen voor een AOW-uitkering. Verweerder heeft het verzoek afgewezen omdat eiseres op dat moment nog niet de AOW-leeftijd heeft bereikt en de verhoging van de AOW-leeftijd voor eiseres niet leidt tot een onevenredig zware last. De rechtbank treedt op grond van artikel 120 van de Grondwet niet in de beoordeling van de grondwettigheid van wetten en dient daarom uit te gaan van wat in artikel 7a van de AOW is neergelegd. De beroepsgrond dat eiseres vanaf haar 65e verjaardag aanspraak heeft op een AOW-uitkering slaagt daarom niet. Bij de toets is sprake is van een onevenredig zware last heeft verweerder aansluiting gezocht bij de OBR. Omdat eiseres niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 4 van de OBR is volgens verweerder geen sprake van een onevenredig zware last. De rechtbank beschouwt de enkele toetsing aan de voorwaarden van de OBR niet als het door de CRvB vereiste deugdelijke individueel feitenonderzoek naar het bestaan van een onevenredige last, nu bij die toetsing uitsluitend de voorwaarden genoemd in artikel 4 van het OBR worden betrokken. Alle overige omstandigheden blijven dan buiten beschouwing. Eiseres verkeert in de situatie dat zij niet in aanmerking komt voor een overbruggingsuitkering op grond van de OBR. Dát is dan ook de situatie waarvan verweerder moet uitgaan bij het onderzoek naar het al dan niet aanwezig zijn van een onevenredig zware last voor eiseres. De beoordeling door verweerder voldoet daarom niet aan de eis dat een beoordeling dient plaats te vinden van alle relevante elementen, tegen de specifieke achtergrond van eiseres. Het bestreden besluit is daarom, in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht, niet zorgvuldig voorbereid. Het beroep is gegrond, het bestreden besluit wordt vernietigd en verweerder wordt opgedragen een nieuw besluit te nemen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2017:6348&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Overijssel 16 februari 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:501

Samenvatting: opschuiven van AOW-leeftijd voor arbeidsongeschikte niet discriminatoir onder art. 26 IVBPR; wel had moeten worden getoetst of geen sprake was van een onevenredig zware last als gevolg van het opschuiven van de AOW-datum omdat een arbeidsongeschikte niet in het door het opschuiven ontstane AOW-gat kan voorzien; geen herstel van het bestreden besluit via toepassing van de bestuurlijke lus maar vernietiging en opdracht aan de SVB om een nieuw besluit te nemen. Bestuurlijke lus toegepast.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOVE:2018:501&showbutton=true&keyword=Pensioen>

CRvB 29 mei 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:1714

Samenvatting:

- **Overweging 4.4.1 (gelijke behandeling bijstandsgerechtigden versus AOW-ers):** belanghebbende stelt dat zij nadeliger wordt behandeld dan personen die een volledig AOW-pensioen ontvangen en niet zijn aangewezen op een AIO-aanvulling krachtens de Participatiewet. Dit betoog treft geen doel. Zoals de Raad eerder in andere zaken heeft overwogen (uitspraken van 26 september 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:3291, en 27 februari 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:548) kan in het geval van de Participatiewet en de AOW niet worden gesproken van ongelijke behandeling van gelijke gevallen, omdat deze wetten verschillende doelstellingen hebben. Daarbij is van belang dat de Participatiewet een voorziening is en de AOW een volksverzekering. In dit fundamenteel verschillende karakter van beide wetten heeft de wetgever grond gezien het AOW-pensioen buiten de toepassing van de kostendelersnorm te laten en de bijstand op grond van de Participatiewet, waaronder de AIO-aanvulling, niet. Dat, zoals appellante heeft aangevoerd, beide wetten een bestaansminimum garanderen is niet geheel juist nu dit in het kader van de AOW slechts het geval is ten aanzien van personen die gedurende het maximaal aantal jaren verzekerd zijn geweest. Dat appellante, gelet op haar leeftijd, behoort tot een groep personen die zich niet door inkomsten uit arbeid aan de toepassing van de kostendelersnorm kan onttrekken, wat voor de wetgever een van de redenen was om van invoering daarvan in de AOW af te zien, doet aan het voorgaande niet af.
- **Overweging 4.4.2 (gelijke behandeling/land van herkomst):** belanghebbende heeft voorts naar voren gebracht dat de groep personen die is aangewezen op een AIO-aanvulling grotendeels bestaat uit personen met een ander land van herkomst dan Nederland, waardoor de toepassing van de kostendelersnorm op de AIO-aanvulling met name personen met een ander land van herkomst dan Nederland treft. Voor zover belanghebbende daarmee heeft bedoeld te stellen dat met de toepassing van de kostendelersnorm op de AIO-aanvulling een ongerechtvaardigd onderscheid naar land van herkomst wordt gemaakt, wijst de Raad erop dat, zoals eveneens in de hiervoor onder 4.4.1 vermelde uitspraken is overwogen, dit onderscheid het gevolg is van de opbouwsystematiek die de AOW als volksverzekering kent. De vraag of daardoor sprake is van een ongerechtvaardigd onderscheid van herkomst staat in het kader van de Participatiewet niet ter beoordeling.
- **Overweging 4.7.4 (eigendomsontneming; excessive burden):** of de toepassing van de kostendelersnorm voor belanghebbende, zoals zij heeft betoogd, leidt tot een buitensporig zware last ('excessive burden') moet individueel worden beoordeeld (uitspraken van 1 november 2016, ECLI:NL:CRVB:2016:3872 en ECLI:NL:CRVB:2016:3873). Wat appellante naar voren heeft gebracht over haar financiële situatie is niet toereikend om te oordelen dat in haar geval de toepassing van de kostendelersnorm een buitensporig zware last vormt. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellante, anders dan in de situatie die in de zaak Åsmundsson aan de orde was, in lijn met een belangrijke doelstelling van de kostendelersnorm, woonkosten kan delen met haar medebewoners. ... Belanghebbende heeft

overigens geen financiële omstandigheden naar voren gebracht die leiden tot het oordeel dat in haar geval de te dragen last buitensporig was. De enkele omstandigheid dat zij door de toepassing van de kostendelersnorm een inkomensverlies van ongeveer 25% had te dragen, is hiertoe niet toereikend.

- **Overweging 4.7.5 (eigendomsontneming; afbouw):** wat in 4.7.4 is overwogen, wordt niet anders indien de zaak Ásmundsson bij die beoordeling wordt betrokken. De zaak Ásmundsson betrof een situatie waarin een - op zichzelf legitieme - bezuinigingsmaatregel met betrekking tot een invaliditeitsverzekering in feite werd afgewenteld op een relatief kleine groep uit het geheel van ontvangers van een invaliditeitsuitkering - 15% van het totaal aantal ontvangers - tot welke groep betrokkene behoorde. De ontvangers uit deze groep verloren de invaliditeitsuitkering geheel. Voor de betrokkene betekende het verlies van de invaliditeitsuitkering, waarvoor hij vele jaren premie had betaald, dat zijn bruto inkomen met 30% werd verminderd. Het EHRM achtte dit een last die voor de betrokkene onevenredig zwaar was in verhouding tot het doel (bezuiniging) dat de maatregel diende, mede in aanmerking genomen dat vele andere ontvangers van de invaliditeitsuitkering niet of aanzienlijk minder door de maatregel werden getroffen. Daarbij heeft het EHRM overwogen dat het oordeel anders zou luiden als een redelijke en passende afbouw van de uitkering had plaatsgevonden.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2018:1714&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Noord-Nederland 20 juni 2018, ECLI:NL:RBNNE:2018:2301

Samenvatting: als gevolg van de invoering van artikel 7a van de Algemene Ouderdomswet (AOW) is de aanvangsleeftijd van het AOW-pensioen van betrokkene verschoven. Ingevolge jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep kan bij deze inmenging in het eigendomsrecht in concrete gevallen sprake zijn van een onevenredig zware last als bedoeld in de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en daarmee van een schending van artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. De rechtbank kan verweerder volgen in diens standpunt dat in situaties, waarin een betrokkene geen aanspraak kan maken op een uitkering ingevolge de Tijdelijke regeling overbruggingsuitkering AOW (OBR), het zogenaamde pensioengat over het algemeen geen onevenredig zware last zal opleveren. Niet is gebleken dat verweerder heeft onderzocht of de door betrokkene in de bezwaarfase aangevoerde individuele omstandigheden aanleiding geven om af te wijken van het gevoerde beleid. De rechtbank heeft om die reden het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd. De rechtsgevolgen van het vernietigde besluit heeft de rechtbank in stand gelaten. Daartoe is overwogen dat betrokkene voldoende tijd heeft gehad om te anticiperen op de voor hem geldende verhoging van de AOW-leeftijd, dat niet is gebleken dat betrokkene onevenredig zwaar is getroffen door de verschuiving van zijn AOW-leeftijd en dat de met de wetswijziging gekozen leeftijdsgrenzen niet kennelijk onredelijk zijn. Het beroep van betrokkene tegen de afwijzing van zijn aanvraag om een overbruggingsuitkering heeft de rechtbank ongegrond verklaard. Daartoe heeft de rechtbank overwogen dat, voor zover betrokkene heeft beoogd te stellen dat de uitkering die hij ontvangt gelijkgesteld moet worden met een rechtgevende uitkering in de zin van artikel 5 van de OBR, dit betoog reeds faalt omdat het inkomen van betrokkene te hoog is om in aanmerking te komen voor een overbruggingsregeling.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2018:2301&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 23 januari 2020, ECLI:NL:CRVB:2020:143

Samenvatting:

- De vermelding in een pensioenoverzicht van een datum waarop een verzekerde naar verwachting de pensioengerechtigde leeftijd bereikt is niet op rechtsgevolg gericht, zodat daartegen niet kan worden opgekomen.

- De verschuiving van de aanvangsleeftijd van de verzekering voor de AOW, die het gevolg is van de inwerkingtreding van artikel 7a van de AOW, leidt in het algemeen niet tot schending van artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en evenmin is sprake van schending van de verdragsrechtelijke discriminatieverboden.

Annotatie: op het punt van de status van een pensioenoverzicht geldt in het bestuursrecht een lijn die analoog loopt aan die in het privaatrecht. Noch een beroep op het bestuursrechtelijke vertrouwensbeginsel, noch een beroep op het privaatrechtelijke vertrouwensbeginsel plegen te slagen bij onjuiste pensioenopgaven. Van een eigendomsinbreuk ten aanzien van versoering van staatspensioenen kan slechts sprake zijn in de situatie waarin deze een "individual excessive burden" veroorzaken, in het privaatrecht kan daarvan geen sprake zijn omdat de regeling rond eigendomsontneming in het eerste protocol bij het EVRM zich op overheden richt, niet op private instellingen zoals pensioenuitvoerders. In dat verband kunnen de SVB en pensioenuitvoerders niet op één lijn worden gesteld.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2020:143&showbutton=true&keyword=Pensioen>

CRvB 6 augustus 2020, ECLI:NL:CRVB:2020:1772, PJ 2020/137

Samenvatting: buiten kijf staat dat betrokkene door de verhoging van de AOW-leeftijd en de latere ingangsdatum van zijn ouderdomspensioen financieel nadeel heeft ondervonden. Er is echter niet gebleken dat de situatie waarin hij in de hier te beoordelen periode tussen 29 juni 2016 en 3 augustus 2016 verkeerde, dermate schrijnend was dat in zijn geval sprake was van een onevenredig zware last. Hiervoor is in dit geval onvoldoende dat betrokkene geld van vrienden heeft moeten lenen en in het verleden geen geld heeft kunnen sparen om het AOW-gat op te vangen. Terecht heeft de Svb bij de toetsing of sprake is van een onevenredig zware last in aanmerking genomen dat de financiële draagkracht van betrokkene en zijn echtgenote in de periode van het AOW-gat boven de bijstandsnorm voor een echtpaar uitkwam. Evenals de Svb is de Raad van mening dat het binnen de systematiek van de AOW past om bij deze toetsing uit te gaan van het gezinsinkomen gerelateerd aan het bestaansminimum. De hoogte van het ouderdomspensioen is immers afhankelijk van de leefvorm en is erop gericht dat twee gehuwde pensioengerechtigden met een volledige verzekeringsloopbaan samen het sociaal minimum voor gehuwden ontvangen (vergelijk de uitspraak van de Raad van 1 april 2016, ECLI:NL:CRVB:2016:1229). In het geval van betrokkene lag het gezinsinkomen in de periode van het AOW-gat, zoals gezegd, iets boven het sociaal minimum. Van bijzondere omstandigheden op grond waarvan niettemin zou moeten worden aangenomen dat op betrokkene een onevenredig zware last is komen te liggen, is niet gebleken. De Svb heeft daarom terecht zonder verdere compensatie per 3 augustus 2016 een ouderdomspensioen aan betrokkene toegekend.

Annotatie: de verhoging van de AOW-leeftijd leidt uitsluitend tot een zodanig nadeel voor de AOW-gerechtigde dat sprake is van een inbreuk op het eigendomsrecht die door de Staat moet worden gecompenseerd als betrokkene gedurende de periode van het "AOW-gat" onder het bestaansminimum uitkomt en geen mogelijkheden heeft om dat op te vangen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2020:1772&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 18 november 2021, ECLI:NL:CRVB:2021:2902

Samenvatting: AOW-gat. Geen bijzondere omstandigheden die moeten leiden tot het aannemen van een onevenredig zware last voor betrokkene en daardoor tot een schending van artikel 1 van het Eerste Protocol. Buiten kijf staat dat betrokkene door de verhoging van de AOW-leeftijd en de latere ingangsdatum van zijn ouderdomspensioen financieel nadeel heeft ondervonden. Betrokkene is zes maanden AOW-pensioen onthouden, waarop hij in de tijd dat zijn VUT-uitkering inging aanspraak dacht te kunnen

maken. Zijn AOW-pensioen is echter niet in de kern aangetast. Betrokkene heeft zich op deze te overbruggen periode ook al vanaf 2012/2013 kunnen instellen. Gedurende die zes maanden van het AOW-gat had betrokkene een inkomen dat lag boven het bestaansminimum. Van bijzondere omstandigheden op grond waarvan niettemin zou moeten worden aangenomen dat de situatie van betrokkene gedurende het AOW-gat dermate schrijnend was dat in zijn geval sprake was van een onevenredig zware last, is niet gebleken. Hiervoor is onvoldoende dat hij heeft moeten interen op zijn spaargeld. Ook het naar voren halen van het ABP-pensioen en de financiële consequenties daarvan op termijn kan in dit geval niet als een dergelijke omstandigheid worden beschouwd. Geen zorgvuldige voorbereiding bestreden besluit. Vernietiging besluit. Nu de Svb in hoger beroep alsnog een zorgvuldige beoordeling heeft gedaan en de Raad de door de Svb daaraan verbonden conclusie deelt, is er aanleiding de rechtsgevolgen van het door de rechtbank vernietigde besluit in stand te laten. De aangevallen uitspraak wordt bevestigd, behalve voor zover de rechtbank de Svb opdracht heeft gegeven tot het nemen van een nieuw besluit. De Raad zal de rechtsgevolgen van het door de rechtbank vernietigde besluit in stand laten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2021:2902&showbutton=true&keyword=pensioen>

Korting AOW vanwege niet verzekerde jaren

Rechtbank Amsterdam 21 april 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:4632, PJ 2021/20

Samenvatting: AOW-leeftijd juist vastgesteld. Inmenging in eigendomsrecht gerechtvaardigd, niet gesteld of gebleken dat eiser onevenredig zwaar wordt getroffen. Rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel niet geschonden. Terecht korting van 2% voor elk onverzekerd jaar.

Annotatie: in deze zaak was de vordering die was gebaseerd op de gestelde inbreuk op het eigendomsrecht niet feitelijk onderbouwd. De lat ligt hoog, maar zonder onderbouwing was de vordering op voorhand kansloos. Dat geldt ook voor de vordering in verband met de korting wegens niet verzekerde jaren.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2020:4632&showbutton=true&keyword=pensioen>

Vervallen kruimelpensioen AOW

Rechtbank Amsterdam 27 juli 2017, ECLI:NL:RBAMS:2017:5443

Samenvatting: AOW-kruimelpensioen (minder dan een jaar pensioenrechten opgebouwd). De afschaffing van het kruimelpensioen is niet in strijd met artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM. Dit levert dan ook geen onevenredige last voor de betrokkene ('individual and excessive burden') op. In het geval waarin er samenloop is van de verhoging van de pensioenleeftijd en de afschaffing van het kruimelpensioen (door de verschoven pensioenleeftijd bereikt men pas na de afschaffing van het kruimelpensioen de pensioengerechtigde leeftijd) is evenmin sprake van een onevenredige last voor de betrokkene.

Annotatie: opmerkelijk is dat in de toelichting op het voorstel van Wet waardeoverdracht klein pensioen de vrees wordt geuit dat bij het laten vervallen van tweede pijler pensioen boven € 2 sprake zou kunnen zijn van onrechtmatige eigendomsontneming, terwijl het vervallen van een aanmerkelijk groter AOW-bedrag (pensioen in de eerste pijler; bestemd voor primaire levensbehoefte) niet als eigendomsontneming geldt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2017:5443&showbutton=true&keyword=vervallen+AOW>

CRvB 16 augustus 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:2812

Samenvatting: de wettelijke regeling inhoudend dat bij minder dan een jaar opbouw van AOW het opgebouwde pensioen aan de Staat vervalt (artikel 7 AOW) betekent geen inbreuk op het eigendomsrecht van degene die het pensioen had opgebouwd omdat aan het vervallen van dat "kruimelpensioen" een legitieme doelstelling gelegen in het algemeen belang ten grondslag ligt; in deze specifieke zaak was geen sprake van een individuele, buitensporige last als gevolg van het vervallen van het AOW-pensioen (ook in Marokko wordt de levensstandaard van belanghebbenden niet buitensporig belast door het vervallen van het pensioen van bruto € 16 of € 23 per maand).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:2812&showbutton=true&keyword=pensioen>

Anticumulatieregels

Gerechtshof Den Haag 7 februari 2017, ECLI:NL:GHDHA:2017:121

Samenvatting: uitkeringen uit hoofde van de AAW en de WAZ mochten in mindering worden gebracht op het Functioneel Leeftijds Pensioen van het beroepspensioenfonds voor loodsen; in het kader van beoordeling van een in eerste aanleg aangevoerde grond voor de ingestelde vorderingen (positieve devolutieve werking van het hoger beroep) wordt het standpunt dat sprake is van eigendomsontneming op grond van art. 1 van het eerste protocol bij het EVRM verworpen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2017:121&showbutton=true&keyword=pensioen>

Premieplicht voor werkgever ter zake wettelijk verplichte werknemersverzekering

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 12 juni 2017, ECLI:NL:OGECAC:2017:80

Samenvatting: geen misbruik van recht of onrechtmatig handelen bij toepassing wetgeving; geen toetsing formele wetgeving aan ongeschreven rechtsbeginselen; geen eigendomsontneming of "excessive burden" bij premieoplegging duurtetoeslagen; vordering ter zake VUT-uitkeringen toegewezen gezien het ontbreken van verweer.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGECAC:2017:80&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtenkorting bij pensioenfonds

Rechtbank Midden-Nederland 29 oktober 2014, ECLI:NL:RBMNE:2014:7697, PJ 2018/181

Samenvatting: Kantonrechter bevoegd op grond van art. 216 Pensioenwet (Kantonrechter bevoegd te oordelen over de vernietigbaarheid van het kortingsbesluit op de voet van art. 2:15, lid 1, onder a tot en met c BW); aan het overigens betwiste feit dat het toepasselijke pensioenreglement geen kortingsregeling bevatte kon niet het rechtens te beschermen vertrouwen worden ontleend dat geen korting zou volgen omdat de bevoegdheid voor een pensioenfonds om tot rechtenkorting over te gaan op de wet berust; rechtenkorting leidt niet tot een inbreuk op het eigendomsrecht van de pensioengerechtigde; uniforme korting niet "onevenwichtig" in het licht van art. 105, lid 2 Pensioenwet; geen directe of indirecte leeftijdsdiscriminatie; het pensioenfonds hoefde geen rekening te houden met een advies van de Commissie UFR daar de rechtenkorting conform de geldende wetgeving werd doorgevoerd.

Klik hier voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2014:7697&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 16 april 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:1124

Samenvatting: Gelijke procentuele korting van pensioenaanspraken/pensioenrechten van deelnemers en gewezen deelnemers (slapers en pensioengerechtigden) niet in strijd met bestuurlijke instructienorm die verplicht tot evenwichtige belangenbehartiging en daarom niet onrechtmatig; korting is gebaseerd op wettelijke regeling en niet disproportioneel zodat geen sprake is van onrechtmatige eigendomsontnemering; (gedempte) premie gedurende periode van onderdekking kostendekkend ten aanzien aangroei pensioenverplichtingen en tevens bijdragend aan herstel; bezwaarmogelijkheid tegen het besluit van DNB geen bezwaar te maken tegen het voorgenomen kortingsbesluit niet benut terwijl deze mogelijkheid wel bestond.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:1124&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor mijn annotatie in PensioenJurisprudentie https://www.thijssen-pensioeninformatie.nl/local/userfiles/annotaties/annotaties-2019/PJ_2019_60.pdf

Uitkering liquidatiesaldo pensioenfonds**Rechtbank Den Haag 29 september 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10376 en Rechtbank Den Haag 29 september 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:10377**

Samenvatting: procedure van pensioendeelnemers aan Optas tegen AEGON (10376) en tegen Optas (10377) inzake de fusie, strekkend tot het nietig verklaren of vernietigen daarvan of betaling van schadevergoeding. De reden voor het instellen van de vorderingen is gelegen in de achterblijvende indexering van de pensioenen. De vorderingen worden gebaseerd op de grondslagen dat de fusie tussen Optas Pensioenen NV en Aegon nietig is op grond van de artikelen 3:119 Wet financieel toezicht (hierna: Wft) en/of artikel 3:40 lid 1 BW, dan wel vernietigbaar op grond van de artikelen 3:40 lid 2 BW en/of 2:323 lid 1 sub c BW, omdat: i) een rechtsgeldig instemmingsbesluit van DNB ontbreekt; ii) sprake is van strijd van het instemmingsbesluit van DNB en het fusiebesluit met de eigendomsrechten van de Optas-verzekerden; iii) de fusie in strijd is met wettelijke bepalingen; iv) de genomen besluiten in strijd zijn met artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), artikel 17 EU Handvest en wettelijke bepalingen; v) de vereiste statutaire goedkeuring van de Algemene Vergaderingen van Optas Pensioenen NV en Aegon ontbreekt; vi) de genomen besluiten in strijd zijn met de statuten van Optas Pensioenen NV, de indexeringsafspraken, de zorgplicht van Optas Pensioenen NV, de redelijkheid en billijkheid en reglementen; vii) een advies van de Ondernemingsraad van Aegon ontbreekt. De rechtbank oordeelde dat van nietigheid geen sprake is, ondanks het feit dat in een bestuursrechtelijke procedure door de bestuursrechter aan DNB is opgedragen een nieuw besluit te nemen in verband met de goedkeuring van de fusie en dat van vernietigbaarheid geen sprake is, mede omdat artikel 2:8 BW uitsluitend de interne verhoudingen binnen AEGON betreft zodat buitenstaanders daarop geen beroep kunnen doen in verband met interne besluitvorming binnen een rechtspersoon. Vordering tot schadevergoeding daarom afgewezen.

Annotatie: art. 2:15, lid 1, aanhef en onder b BW kent de mogelijkheid vernietiging te vorderen van het besluit van een rechtspersoon dat in strijd met art. 2:8 BW is genomen. Die vordering kan echter niet door personen buiten de vennootschap worden ingesteld. De fusie tussen Optas (voorheen het bedrijfstakpensioenfonds van de Rotterdamse haven) en AEGON ligt nog altijd gevoelig omdat een groot overschot binnen Optas in het kader van de fusie aan "goede doelen" werd besteed, om te voorkomen dat het aan de winst van AEGON zou worden toegevoegd. De verzekerden voelen zich economisch eigenaar van dat vermogen en kunnen zich er niet bij neerleggen dat hun indexatie thans stopt, terwijl destijds een substantieel bedrag vrijviel.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2021:10376&showbutton=true&keyword=pensioen>

en

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2021:10377&showbutton=true&keyword=pensioen>

Korting overheidsuitkering belastingplichtige niet-ingezetenen

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 14 januari 2019, ECLI:NL:OGECAC:2019:6

Samenvatting:

- Eigendomsrecht. Korting wettelijke ouderdomsuitkering geen ongerechtvaardigde inbreuk op eigendomsrecht; geen "excessive burden" aannemelijk gemaakt.
- Onderscheid ingezetenen/niet-ingezetenen. Het betoog van eiser dat voor wat betreft het recht op het AOV-pensioen en de kerstuitkering in strijd met artikel 14 van het EVRM een onrechtvaardig onderscheid wordt gemaakt tussen ingezetenen en niet-ingezetenen, faalt. Blijkens de Memorie van Toelichting (zitting 2015-2016-074) heeft de wetwijziging tot doel de continuïteit in de betalingen van AOV-pensioen, zijnde een algemene oudedagsvoorziening, te waarborgen. Het middel hiertoe is om voor niet-ingezetenen: a) het bedrag van het recht op ouderdoms-, weduwen-, weduwnaars- en wezenpensioen naar beneden bij te stellen; b) het recht op kerstuitkering te laten vervallen; c) het recht op partnertoeslag te laten vervallen. Zoals het Hof eerder heeft overwogen (uitspraak van 21 december 2017, ECLI:NL:OGHACMB:2017:154) is de rechtens aanvaardbare basisgedachte van een volksverzekering dat de overheid van een land alleen sociale bescherming door middel van een verplichte verzekering biedt aan personen die door ingezetenschap een voldoende band hebben met dat land en aan personen die, hoewel geen ingezetene, met betrekking tot door hen uitgeoefende beroepswerkzaamheden onderworpen zijn aan belastingheffing door dat land. Dit betekent dat de bij de vormgeving van de oplossing voor het betaalbaar houden van het AOV-pensioen door de wetgever gezochte aansluiting bij het naar woonplaats gemaakte onderscheid, gerechtvaardigd is.
- Andere verdragen. Voorts treft het door eiser gedane beroep op artikel 9 en 11 van het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten geen doel, nu deze artikelen geen rechtstreekse werking hebben.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGECAC:2019:6&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 16 augustus 2019, ECLI:NL:OGECAC:2019:182

Samenvatting: verlaging van de AOV en het afschaffen van de Kerstuitkering voor niet-ingezetenen van Curaçao levert weliswaar een eigendomsontneming op onder het eigendomsprotocol bij het EVRM, maar dient het algemeen belang en is voldoende gerechtvaardigd vanuit de doelstelling de AOV betaalbaar te houden; in de berechte situatie was geen sprake van een onevenredig zware last voor belanghebbende die voor belanghebbende aan verlaging van de AOV in de weg stond.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGECAC:2019:182&showbutton=true&keyword=pensioen>

Alimentatie

Rechtbank Oost-Brabant 22 maart 2022, ECLI:NL:RBOBR:2022:1120

Samenvatting: arbeidsinkomen dat naast pensioen wordt genoten telt mee voor de draagkracht. De argumenten dat dit niet behoort mee te tellen omdat een alimentatieplichtige na ingang pensioen niet verplicht is om te werken en omdat uitsluitend

werd gewerkt voor het aflossen van schulden gaat niet op. Een alimentatieplichtige heeft niet de vrije keuze over de bestemming van zijn inkomen.

Annotatie: ik wijs op de mogelijkheid dat indien alimentatie moet worden betaald over fictief inkomen, mogelijk sprake is van eigendomsontneming. Zie EB 2018/5 en 14 en EB 2022/22.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2022:1120&showbutton=true&keyword=pensioen>

Pensioenverevening

Gerechtshof Arnhem 18 december 2012, ECLI:NL:GHARN:2012:BY7142

- Overweging 4.7:** Anders dan [appellant] is het hof van oordeel dat de WVP en artikel 10a WCH niet in strijd zijn met artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM. Het hof verwijst voor dat oordeel naar HR 24 oktober 1997, NJ 1999, 395, LJN ZC2473, waarin wordt overwogen als volgt:

"3.5 Ook onderdeel III, dat met rechts- en motiveringsklachten opkomt tegen de verwerping door het Hof van het beroep van de man op artt. 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM, kan niet slagen. De onderhavige wettelijke regeling (hof: WVP) is aan te merken als een regeling in de zin van lid 2 van art. 1, d.w.z. een regeling die ertoe dient om het gebruik van eigendom te reguleren in overeenstemming met het algemeen belang. In de toelichting op het wetsvoorstel dat heeft geleid tot de onderhavige wettelijke regeling, heeft de regering als rechtsgrond daarvoor aangewezen 'dat de opbouw van pensioenrechten tijdens het huwelijk een gezamenlijke inspanning is van beide echtgenoten teneinde na het 65e levensjaar te kunnen beschikken over een aanvullend ouderdomspensioen' (zie de conclusie van het Openbaar Ministerie, punt 5). Aldus beoogt deze wettelijke regeling recht te doen aan de hedendaagse maatschappelijke opvattingen volgens welke de sociale rechtvaardigheid vergt dat de gescheiden vrouw mede de vruchten ervan plukt wanneer de gezamenlijke inspanningen der echtgenoten tijdens het huwelijk hebben geresulteerd in een aanvullend ouderdomspensioen, ook in die gevallen waarin tot dat pensioen enkel de man formeel de gerechtigde is. Een dergelijk rechtdoen strekt ertoe het algemeen belang te dienen.

Ook de bepaling van art. 11 WVP berust op de wens om deze doelstelling te verwezenlijken, waarbij in het debat tussen parlement en regering uitvoerig aandacht is besteed aan de vraag of met deze bepaling niet op onaantvaardbare wijze inbreuk zou worden gemaakt op de rechten van de oorspronkelijke pensioengerechtigden. Op grond van een afweging van de betrokken belangen achtte de wetgever de regeling van art. 11 de meest juiste. Niet gezegd kan worden dat de wetgever bij deze afweging van belangen een onevenredige last op de oorspronkelijk pensioengerechtigden heeft gelegd."
- Overweging 4.8:** Dat echtgenoten op grond van artikel 2 lid 1 WVP afstand kunnen doen van pensioenverevening en dat de alimentatieplicht - in beginsel - is beperkt tot 12 jaar zijn geen omstandigheden die maken dat de WVP niet moet worden aangemerkt als een regeling die ertoe dient om het gebruik van eigendom te reguleren in overeenstemming met het algemeen belang. Het hof passeert daarom de desbetreffende stellingen van [appellant].

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARN:2012:BY7142&showbutton=true&keyword=ECLI%3aNL%3aGHARN%3a2012%3aBY7142>

Bijzonder partnerpensioen

Gerechtshof 's-Gravenhage 17 maart 2009, ECLI:NL:GHSGR:2009:BI2876

Samenvatting:

- **Overweging 4.18.** Voorts doet belanghebbende een beroep op art. 1 van het Protocol I bij het EVRM.
- **Overweging 4.18.1.** Ook dit beroep faalt. De onderhavige, door de wet geregelde wijze van vermindering van het PP met het BPP kan niet worden aangemerkt als een inbreuk op het ongestoord genot van eigendom van de door belanghebbende opgebouwde aanspraken op partnerpensioen. De regeling van artikel 15 WPA, artikel 18.20, lid 3 en PR en art. 7.2., lid 4 PR schrijft een dergelijke vermindering weliswaar dwingend voor, maar de regeling ontnemt aan belanghebbende geen aanspraken op partnerpensioen; de regeling houdt een verdeling in van de door belanghebbende opgebouwde aanspraken op partnerpensioen over zijn huidige echtgenote en vroegere echtgenote, en wel een verdeling waarbij aan de huidige echtgenote van belanghebbende geen aanspraken worden ontnomen. Immers op het deel van het partnerpensioen waarop in het kader van deze verdeling een aanspraak aan zijn eerste echtgenote wordt toegekend, heeft de huidige echtgenote van belanghebbende, zijn huidige echtgenote, nimmer aanspraak verkregen.
- Voorzover moet worden aangenomen dat de aldus voorgeschreven wijze van verdeling een inbreuk vormt op het ongestoord genot van eigendom van belanghebbende op de door hem opgebouwde aanspraken op partnerpensioen, is het hof van oordeel dat deze wijze van verdeling een maatschappelijk aanvaardbaar resultaat is van een belangenafweging. Deze verdeling dient ertoe het gebruik van eigendom te reguleren in overeenstemming met het algemeen belang, zoals bedoeld in lid 2 van artikel 1 van het Protocol I bij het EVRM (vgl. HR 24 oktober 1997, NJ 1999, 395).
- Er is dus geen sprake van strijd met art. 1 van het Protocol I bij het EVRM.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSGR:2009:BI2876&sho_wbutton=true&keyword=ECLI%3aNL%3aGHSGR%3a2009%3aBI2876

Achterwege blijven toeslagverlening

Rechtbank Den Haag 26 april 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3851

Samenvatting: mogelijk toekomstig recht op voorwaardelijke toeslagverlening door een verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds valt niet onder het eigendomsrecht als bedoeld in artikel 17 Handvest van de grondrechten van de EU. Toekomstige voorwaardelijke toeslagverlening houdt een onzeker uitzicht op waardevermeerdering van pensioen in en geldt niet als eigendomsrecht, zodat geen sprake is van een inbreuk op het eigendomsrecht als toeslagverlening achterwege blijft. Indien het toegekende pensioen wel onder het eigendomsrecht van het Handvest zou vallen en de waarde daarvan door inflatie minder is geworden omdat het pensioen niet steeg, is geen sprake van inbreuk op het eigendomsrecht. De beperking op het eigendomsrecht is toegestaan omdat deze op wetgeving berust, het wezenlijke karakter van het toegekende pensioen niet aantast, noodzakelijk is en beantwoordt aan doelstellingen van algemeen belang.

Motivering:

- Uit het Albany-arrest (HvJ EU 21 september 1999, ECLI:EU:C:1999:430) ter zake de voorwaarden waaronder de verplichtstelling van bedrijfstakpensioenfondsen is geoorloofd volgt weliswaar dat indexering een solidariteitselement is dat bijdraagt aan de rechtvaardiging van de verplichtstelling, maar indexering is niet van doorslaggevende betekenis;
- Het achterwege blijven van indexering is niet in strijd met art. 15 IORP-richtlijn dat de lidstaten voorschrijft dat binnen een IORP rechten van een bepaalde hoogte moeten zijn gegarandeerd omdat deze bepaling niet de strekking heeft koopkrachtbescherming te bieden;

- In het Brachner-arrest (HvJ EU 20 oktober 2011, ECLI:EU:C:2011:675) werd geoordeeld dat een de toeslagverlening op een staatsouderdomspensioen onder de reikwijdte van richtlijn 79/7 (gelijke behandeling m/v in de sociale zekerheid) viel, maar niet dat de lidstaten pensioenuitvoerders moeten verplichten koopkrachtbestendige pensioenen te garanderen;
- In het YS-arrest (HvJ EU 24 september 2020, ECLI:EU:C:2020:753) werd geoordeeld dat indien een overeenkomst inzake een bedrijfspensioen inhoudt dat het pensioen wordt geïndexeerd, een niet overeengekomen inhouding op het pensioen en het achterwege blijven van indexering een inbreuk op het eigendomsrecht als bedoeld in art. 17 Handvest vormen, maar dat betekent niet dat dit ook geldt voor het achterwege blijven van vooraf voorwaardelijke toeslagverlening.

Annotatie: voor de rechtsontwikkeling is zeer relevant dat aan art. 17 Handvest (zonder dat dit met zoveel woorden werd geoordeeld) directe en horizontale werking werd toegekend. De reikwijdte van dit artikel gaat daarom veel verder dan die van een instructienorm aan de lidstaten. Onbeantwoord blijft dan nog de vraag of dit ook geldt voor art. 1 Eerste Protocol bij het EVRM. Verdere vragen die in de rechtspraak zouden moeten worden beantwoord hoe te oordelen over rechtenkortingen (vooraf bij wet voorzien, art. 134 Pensioenwet) en het “invaren” onder de WTP indien daarvoor geen individueel instemmingsrecht of bezwaarrecht zal gaan gelden (weliswaar wettelijk geregeld, maar achteraf voor reeds opgebouwd onvoorwaardelijk pensioen).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2022:3851&showbutton=true&keyword=pensioen>

ADVIES**Werkgever****Rechtbank Amsterdam 27 maart 2017, ECLI:NL:RBAMS:2017:2068**

Samenvatting: goed werkgeverschap verplicht niet tot betaling schadevergoeding door de werkgever van een overleden werknemer aan diens partner indien de werknemer koos om niet deel te nemen aan de vrijwillige verzekering voor partnerpensioen; met het organiseren van een algemene voorlichtingsbijeenkomst voldeed de werkgever aan zijn zorgplicht (ook als de werknemer daarbij niet aanwezig was); geen verplichting voor de werkgever tot geven van individueel advies.

Annotatie: vgl. Gerechtshof 's-Hertogenbosch 11 januari 2022, ECLI:NL:GHSHE:2022:25 waarin een presentatie in de vorm van een PowerPoint presentatie als pensioenovereenkomst kwalificeerde.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2017:2068&showbutton=true&keyword=pensioen>

Verzekeraar/pensioenuitvoerder**HvJ EU 9 oktober 2001, ECLI:EU:C:2001:527 (Menauer)**

Samenvatting (dictum): artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) moet aldus worden uitgelegd, dat organen zoals de pensioenfondsen naar Duits recht („Pensionskassen“) die zijn belast met de betaling van uitkeringen van een bedrijfspensioenregeling, de gelijke behandeling van mannen en vrouwen moeten verzekeren, zelfs indien de op grond van geslacht gediscrimineerde werknemers tegenover degenen die de uitkering rechtstreeks zijn verschuldigd, namelijk de werkgevers als partijen bij de arbeidsovereenkomsten, een tegen insolventie beschermd recht hebben dat discriminatie uitsluit.

Annotatie: het betrof hier een Duitse pensioenuitvoerder (lorp) en het beginsel van gelijke beloning m/v. De vraag is welke de reikwijdte van deze uitspraak is. Geldt aansprakelijkheid uitsluitend bij schending van het beginsel van gelijke beloning m/v, of geheel in het algemeen in de situatie waarin een pensioeninstelling een pensioenregeling uitvoert die niet compliant is. De uitspraak heeft tot gevolg dat de pensioeninstelling pensioen dient toe te kennen op grond van het beginsel “geen premie, toch pensioen”. De vraag in dat verband is of onder alle omstandigheden een regresvordering op de werkgever bestaat. Mogelijk niet, indien de pensioeninstelling heeft geadviseerd, of so wie so niet omdat de pensioeninstelling een onderzoeksplicht heeft geschonden?

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:61999CJ0379&from=NL>

Rechtbank Rotterdam 19 juli 2017, ECLI:NL:RBROT:2017:5687**Rechtbank Rotterdam 19 juli 2017, ECLI:NL:RBROT:2017:5654**

Samenvatting: informatieplicht verzekeraar kan op grond van derde richtlijn Leven verder gaan dan verplichting voortvloeiend uit RIAV-1994 op grond van de eisen voortvloeiend uit de precontractuele goede trouw; beroep op arrest NN/Van Leeuwen; verzekeraar diende vooruitlopend op invoering van de RIAV-1998 vanaf 1996 de op zelfregulering gebaseerde CRR-1996 in acht te nemen; geen verplichting tot explicitering risicopremies en hefboomeffect; geen schending zorgplicht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2017:5687&showbutton=true&keyword=pensioen>

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2017:5654&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 29 januari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:813

Samenvatting: op verzekeraar die adviseert bij aangaan verzekering rust geen verdergaande zorgplicht dan de zorgplicht die op een pensioenadviseur zou rusten; geen verdergaande informatieplicht voor de adviserende verzekeraar dan voor een onafhankelijk adviseur ten aanzien van de kostenstructuur van de aangeboden verzekering gezien het feit dat daaromtrent geen informatieplicht bestond.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

Eerste aanleg:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBGEL:2016:5476>

Hoger beroep:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:813&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 3 maart 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:768

Samenvatting: de zaak betreft de FLO-regeling (FLO = Functioneel Leeftijds Ontslag) bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Vanaf leeftijd 60 kon 80% van het inkomen worden verkregen op voorwaarde dat dat de FPU-uitkering op de vroegst mogelijke datum zou ingaan en het levenslang ouderdomspensioen vanaf leeftijd 65. Het wegvallen van de FPU als gevolg van de VPL-wetgeving werd ondervangen door de mogelijkheid het levenslang ouderdomspensioen te vervroegen, waarvoor financiële ruimte zou bestaan omdat de FPU was omgezet in een verhoging van het levenslange ouderdomspensioen. Appellant vordert schadevergoeding van ABP omdat ABP krachtens een overeenkomst van opdracht met het Ministerie de informatieverplichtingen van het Ministerie zou hebben overgenomen en de advisering door het ABP onjuist zou zijn geweest. Het Hof oordeelde dat het ABP wel voorlichting gaf, maar geen (persoonlijk) advies. Het Ministerie had appellant moeten informeren over de FLO-regeling, dat lag niet op de weg van ABP. Appellant mocht niet vertrouwen dat zijn pensioen bij vervroeging niet lager zou worden.

Annotatie: het Hof onderscheidt voorlichting (algemene informatie over arbeidsvoorwaardelijke regelingen) van advies (informatie toegespitst op de persoonlijke situatie van betrokkenen). Dat lijkt voor de hand te liggen omdat persoonlijk advies door een Wft-pensioenadviseur of een Wft-financieel planner zou moeten worden gegeven.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:768&showbutton=true&keyword=pensioen>

Loonadministrateur

Rechtbank Gelderland 18 augustus 2021, ECLI:NL:RBGEL:2021:4480

Samenvatting: nalaten BPF-check door loonadministrateur vormde in deze zaak geen toerekenbare tekortkoming van de loonadministrateur ter zake de opdracht tot het verzorgen van de loonadministratie. Weliswaar heeft de opdrachtnemer een zorgplicht, maar die wordt begrensd tot mogelijkheden waarmee redelijkerwijs rekening dient te worden gehouden (HR 5 juni 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH2624). Gezien de aard van de opdracht, waartoe niet behoorde het doen van een werkingssfeeronderzoek, hoefde de loonadministrateur geen rekening te houden met de mogelijkheid van verplichte aansluiting bij een bedrijfstakpensioenfonds.

Annotatie: de vraag of de loonadministrateur, de accountant of de pensioenadviseur aansprakelijk is voor het nalaten een werkingssfeer te doen of het doen van een onjuist werkingssfeeronderzoek wordt in de praktijk vaak gesteld. Deze uitspraak geeft een leidraad voor het geven van advies over de haalbaarheid van een vordering. Daarbij moet echter wel worden opgemerkt dat de schade voor de werkgever niet bestaat uit de achterstallige premie, maar hooguit uit vertragingsschade en advieskosten. Indien het

werkingsfeeronderzoek wel (juist) was verricht, zou de premie immers ook moeten zijn afgedragen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2021:4480&showbutton=true&keyword=pensioen>

Accountant

CBB 27 juni 2016, ECLI:NL:CBB:2017:291

Samenvatting: accountant gaf ten onrechte samenstellingsverklaring af voor jaarrekening BV waarin pensioen in eigen beheer werd opgebouwd uitgaande van het stopzetten van de pensioenopbouw vanaf 2014 bij gebreke van instemming van de partner van de DGA

Annotatie: deze uitspraak lijkt op het eerste gezicht onjuist omdat het in deze casus de toekomstige pensioenopbouw betrof; art. 20 en art. 57 Pensioenwet beschermen uitsluiten verworven pensioen maar raken niet de toekomstige pensioenopbouw; tijdens huwelijk heeft de partner bovendien geen eigen vorderingsrecht op het partnerpensioen (Asser/Lutjens 7-XI 2016/569). In casu was het instemmingsrecht van de partner voor wijziging van de pensioenovereenkomst echter opgenomen in de pensioenovereenkomst.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CBB:2017:291&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Limburg 19 januari 2022, ECLI:NL:RBLIM:2022:474

Samenvatting: vordering strekkend tot schadevergoeding omdat accountant naliet te adviseren het pensioen in eigen beheer van de DGA premievrij te maken met het oog op de verlieslijdende positie van de BV, waardoor het pensioen niet voor verwezenlijking vatbaar zou zijn en de DGA het risico liep op belastingclaims, afgewezen omdat dergelijke advisering buiten het bereik van de samenstelopdracht viel.

Annotatie: de vraag rijst hoe het oordeel zou hebben geluid bij een controleopdracht.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2022:474&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Amsterdam 18 januari 2022, ECLI:NL:GHAMS:2022:141

Samenvatting: bij opdracht tot samenstellen jaarrekening hoeft accountant niet spontaan te adviseren over de fiscale consequenties van afstand van verdere pensioenopbouw (zoals het beantwoorden van de vraag of daarmee het gebruikelijk fiscaal loon moet worden verhoogd omdat de BV een kostenbesparing heeft respectievelijk of deze verhoging achterwege kan blijven om de crisisheffing te voorkomen).

Annotatie: de "spontane" adviesplicht van de accountant bij een samenstelopdracht lijkt beperkt. De vraag rijst hoe dit uitpakt in geval van een controleopdracht. Voor de pensioenpraktijk is een en ander vooral relevant in het kader van het verrichten van een werkingsfeeronderzoek.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2022:141&showbutton=true&keyword=pensioen>

Pensioenadviseur en assurantietussenpersoon

HR 15 september 2017, ECLI:NL:HR:2017:2388

Samenvatting: vernietiging Gerechtshof Den Haag 16 februari 2016, ECLI:NL:GHDHA:2016:231 omdat zowel in de hoofdzaak als in de vrijwaringszaak het debat over de hoogte van de schade nog niet in volle omvang was gevoerd met als gevolg dat door toewijzing van de vordering in de vrijwaringszaak de veroordeelde partij niet alle

verweren heeft kunnen voeren die specifiek de verhouding tussen de veroordeelde partij en de eisende partij in de vrijwaring betreffen omdat voor het voeren van dergelijke verweren in de schadestaatprocedure geen ruimte is; schending van het beginsel van hoor en wederhoor en de goede procesorde door in de vrijwaring tot betaling van een bedrag in geld te veroordelen terwijl de hoogte daarvan in de hoofdzaak nog moet worden vastgesteld (het betrof de veroordeling van de werkgever tot betaling van schadevergoeding in verband met het inbrengen van pensioenaanspraken op grond van een uitkeringsovereenkomst in een premieovereenkomst zonder de werknemers omtrent de mogelijke risico's te informeren, voor welke vordering de werkgever zijn pensioenadviseur in vrijwaring had opgeroepen).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2017:2227&showbutton=true&keyword=pensioen>

en:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2017:2388&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 2 januari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:70

Samenvatting: pensioenadviseur toerekenbaar tekortgekomen in informatie- en waarschuwingsplicht ter zake waardeoverdracht pensioen volgens uitkeringsovereenkomst naar beleggingsverzekering (C-polis).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:70&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 9 juli 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:5626

Samenvatting: tekortkoming in de nakoming van de adviesopdracht door een assurantietussenpersoon door mede te delen dat de te verzekeren pensioenen "gegarandeerd" zouden zijn, terwijl dat niet geval was. Schadeplichtigheid indien de verzekeraar destijds wel een ander product bood dat hogere gegarandeerde pensioenen zou hebben opgeleverd. Bewijsopdracht ter zake aan eiser.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:5626&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 20 januari 2021, ECLI:NL:RBROT:2021:595, PJ 2021/46 met aant. B.M.M. van der Goes

Samenvatting: pensioenadviseur voert werkingssfeeronderzoek uit en concludeert dat de werknemers van de opdrachtgever (de werkgever) niet onder de werkingssfeer van een bedrijfstakpensioenfonds vallen. Aanschrijving door BPF Zoetwaren dat met terugwerkende kracht moet worden aangesloten. Regeling met BPF Zoetwaren dat voor de toekomst aansluiting werd geduld, voor het verleden werd vrijstelling op grond van eigen CAO verleend onder de voorwaarde dat de werkgever BPF Zoetwaren zou vrijwaren van "geen premie, toch pensioen"-vorderingen. Pensioenadviseur aansprakelijk voor de eventuele schade vanaf de datum van het onjuiste advies omdat toerekenbaar werd tekortgekomen in het kader van het uitvoeren van het werkingssfeeronderzoek.

Annotatie: de rechtbank overwoog dat de werkgever had mogen verwachten dat de pensioenadviseur een volwaardig werkingssfeeronderzoek zou verrichten omdat deze daartoe is gehouden op grond van de Leidraad pensioenadvisering van de AFM. Kwesties als deze komen in de praktijk veel voor, maar leidden voor zover mij bekend niet eerder tot een gepubliceerde rechterlijke uitspraak.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2021:595&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 30 maart 2021, ECLI:NL:GHARL:2021:3077

Samenvatting: bewijsvraag of de verzekeraar in 2009 de mogelijkheid bood tot het sluiten van een pensioenverzekering die vooruitzicht bood op een gegarandeerde pensioenuitkering bevestigend beantwoord, waardoor kwam vast te staan dat de tussenpersoon een fout heeft gemaakt door een verzekering te adviseren zonder recht op een gegarandeerde pensioenuitkering. Tussenpersoon veroordeeld tot het zolang de uitkering loopt maandelijks vergoeden van het verschil tussen de gegarandeerde uitkering die verzekerd had kunnen worden en de feitelijk uitgekeerde bedragen.

Annotatie: gegeven deze uitkomst loopt de uitkeringsgerechtigde het insolventierisico van de tussenpersoon. De vordering hield echter geen gekapitaliseerde ineens te betalen schadevergoeding in, maar maandelijks betaling van het verschil. Daar sloot het hof bij aan met de opmerking dat een gekapitaliseerde betaling ineens ook sterk van het feitelijke nadeel zou kunnen afwijken in geval van (veel) eerder of (veel) later overlijden van de uitkeringsgerechtigde dan volgens de aannames die bij kapitalisatie moeten worden gedaan. De maandelijks bijbetaling betrof niet alleen het ouderdomspensioen, maar ook het accessoire partnerpensioen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2021:3077&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 6 april 2021, ECLI:NL:GHDHA:2021:580

Samenvatting: feitelijke vaststelling dat een gesloten pensioenovereenkomst recht gevend op een ouderdomspensioen volgens het eindloonsysteem met afgeleid partnerpensioen niet rechtsgeldig was gewijzigd. Nakomingsvordering niet toewijsbaar omdat verzekeraars al in 2001 en ook thans niet bereid zijn een eindloonsysteem met bijbehorend partnerpensioen te offeren voor een individuele verzekerde. Een veroordeling tot het onmogelijke kan niet worden uitgesproken. Bovendien zou de nakomingsvordering op grond van art. 3:307 BW zijn verjaard omdat de werknemer al in 2001 op de hoogte was, althans had moeten en kunnen zijn, van het feit dat geen eindloonsysteem was verzekerd. Beroep op onaanvaardbaarheid van het verjaringsverweer op grond van het argument dat eiser niet op de hoogte zou zijn geweest van het verschil tussen een streefregeling zoals die feitelijk was verzekerd en een eindloonsysteem afgewezen, mede omdat eiser hoog opgeleid was. De verjaringstermijn van art. 3:310 BW (schadevergoeding) begint echter pas te lopen op de pensioendatum, omdat de werknemer pas dan concreet met de schade (verschil tussen eindloonsysteem en pensioen dat feitelijk kan worden aangekocht op basis van het uit hoofde van de streefregeling verzekerde kapitaal) bekend is. Bekendheid met een mogelijke toekomstige schade laat geen verjaringstermijn aanvangen omdat op basis van een vermoeden van schade geen rechtsvordering kan worden ingesteld. Verwijzing naar schadestaatprocedure. Pensioenadviseur niet aansprakelijk omdat het verweer van de pensioenadviseur dat het pensioen zou worden “gebaseerd” op het laatstgenoten salaris niet voldoende was weersproken. In een overweging ten overvloede sprak het hof verbazing uit dat de pensioenadviseur niet meer informatie had ingewonnen.

Annotatie: in verband met het verjaringsverweer is voor de rechtsontwikkeling van belang dat niet uitsluitend de nakomingsvordering over de periode gelegen meer dan 5 jaar in het verleden was verjaard, maar de gehele vordering. Wie niet tijdig (binnen 5 jaar) nakoming vordert nadat van niet nakoming blijkt, ontbeert de nakomingsvordering niet alleen voor periode langer dan 5 jaar voor het instellen van de vordering, maar ook voor de afgelopen 5 jaar en de toekomstige opbouw. Het oordeel lijkt op dit punt meer een toepassing van art. 6:89 BW (klachtplicht) dan van art. 3:307, lid 1 BW. Ten aanzien van de schadevergoedingsvordering lijkt de uitspraak een toepassing van art. 3:303 BW (“geen belang, geen vordering”) met dien verstande dat het bedoelde vermogensrechtelijk belang kennelijk een concreet financieel belang moet zijn (bepaald c.q. bepaalbaar; vgl. art. 6:227 BW). Maar wie wacht tot de pensioendatum en binnen 5 jaar na de pensioendatum de vordering tot betaling van vervangende schadevergoeding instelt, ontspringt volledig aan een verjaringsverweer. Deze discrepantie leidt tot het resultaat dat de werkgever ten aanzien van een nakomingsvordering 5 jaar na een aan te vechten niet nakoming volledige rechtszekerheid heeft, maar ten aanzien van een vordering tot vervangende schadevergoeding pas 5 jaar na de pensioendatum van zijn (gewezen) werknemer. De pensioenadviseur ontkwam op het nippertje aan aansprakelijkheid.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2021:580&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland 25 mei 2021, ECLI:NL:RBMNE:2021:2093, PJ 2021/100

Samenvatting: naheffingsaanslagen aan BV's in verband met niet implementeren gewijzigde Witteveen-kader vanaf 2014 in het kader van de opbouw van pensioen in eigen beheer; adviseur niet aansprakelijk omdat niet bewezen werd geacht dat de DGA al in 2012 opdracht aan de adviseur had gegeven om de pensioenopbouw te staken en dat in de jaarrekening te verwerken, de opdracht vóór 2014 was geëindigd en het beroep op art. 6:89 BW ("klachtplicht") slaagde.

Annotatie: in verband met het beroep op klachtplicht is geheel buiten de pensioensfeer van belang dat de Hoge Raad onlangs oordeelde dat art. 6:89 BW (klachtplicht) slechts van toepassing is als is gepresteerd (de crediteur moet met bekwame spoed beoordelen of de prestatie in zijn visie deugdelijk is), niet als helemaal niet wordt gepresteerd. Zie HR 15 oktober 2021, ECLI:NL:HR:2021:1536

Klik op de link hieronder voor de uitspraak
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2021:2093&showbutton=true&keyword=pensioen>

PHR 1 april 2022, ECLI:NL:PHR:2022:327

Samenvatting: pensioenadviseur dient bij waardeoverdracht van gegarandeerd verzekerd maar niet geïndexeerd pensioen naar een beleggingspensioen (C-polis) te wijzen op het beleggingsrisico en het renterisico, op de invloed van kosten en provisie en daarmee op het risico van een blijvend lager pensioen.

Annotatie: zie ook HR 15 september 2017, ECLI:NL:HR:2017:2388 waarin een soortgelijke situatie werd beoordeeld.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2022:327&showbutton=true&keyword=pensioen>

Beleggingsadviseur

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 2 april 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:1216

Samenvatting:

- **Criterium voor bepalen schade:** Schadevergoedingsplicht voor beleggingsadviseur in verband met verkeerd advies voor de belegging van gelden voor pensioen in eigen beheer; schadebepaling aan de hand van modelportefeuille vastgesteld op basis van het juiste klantprofiel
- **Criterium voor beoordelen "eigen schuld" van de klant:** Het hof stelt bij de beoordeling van de vraag of sprake is van eigen schuld van [geïntimeerden c.s.] in de zin van artikel 6:101 BW voorop dat een adviseur als het Adviesburo bij een adviesrelatie als de onderhavige in de precontractuele fase allereerst onderzoek moet doen naar de financiële mogelijkheden, de deskundigheid en de doelstellingen van zijn cliënt. In dat kader dient de adviseur ook na te gaan over welke beleggingservaring de cliënt beschikt en welke beleggingsrisico's de cliënt kan en wil dragen. Op basis van de verkregen informatie dient de adviseur de cliënt vervolgens deugdelijk te informeren en eventueel ook te waarschuwen, opdat de cliënt in staat is op verantwoorde wijze de vereiste beslissingen te nemen. Of en zo ja, hoe de adviseur de cliënt dient te waarschuwen is afhankelijk van de door de adviseur verkregen informatie inzake mogelijkheden, deskundigheid en doelstellingen van de cliënt. Onder omstandigheden kan dit betekenen dat de adviseur niet kan volstaan met het verstrekken van schriftelijke informatie zoals folders waarin in algemene zin wordt gewaarschuwd voor de aan beleggen verbonden risico's, maar dat hij meer indringend dient te waarschuwen voor de specifieke risico's van de door de adviseur in dit specifieke geval

geadviseerde wijze van beleggen. Ten aanzien van adviesrelaties als de onderhavige geldt dat, aangezien de zorgplicht van de adviseur naar zijn aard de cliënt moet beschermen tegen diens eigen lichtvaardigheid of gebrek aan inzicht, de hieruit aan de zijde van de cliënt voortvloeiende fouten in beginsel minder zwaar wegen dan de fouten aan de zijde van adviseur. De waarschuwingsplicht van de adviseur strekt mede ter bescherming van de cliënt tegen het gevaar van een gebrek aan kunde en inzicht of van eigen lichtvaardigheid. De cliënt mag er in beginsel ook vanuit gaan dat zijn adviseur zijn zorgplicht jegens hem naleeft en hij hoeft minder snel bedacht te zijn op niet vermelde risico's. Een cliënt moet in beginsel kunnen vertrouwen op de hem gegeven adviezen en hij hoeft daar in beginsel geen (gezonde) twijfels bij te hebben, omdat de cliënt nu juist de adviseur heeft ingeschakeld om hem te adviseren. In een dergelijke relatie zal dus niet snel sprake zijn van eigen schuld van de cliënt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:1216&showbutton=true&keyword=pensioen>

Deurwaarder

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 2 juni 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:4184, PJ 2020/126

Samenvatting: deurwaarder (GGN) maakt beroepsfout door hoger beroep dagvaarding niet tijdig uit te brengen. Het hoger beroep betrof de afwijzing van de vordering inhoudend dat in het kader van het aangaan van een nieuw dienstverband na de invoering van de Pensioenwet een bij de oude werkgever (die was gefailleerd) lopende C-polis niet premievrij had mogen worden gemaakt. Het gevolg daarvan was dat na het overlijden van de werknemer het partnerpensioen ontoereikend was. Deze vordering werd afgewezen, omdat sedert de invoering van de Pensioenwet een opvolgende werkgever een lopende C-polis niet kon voortzetten en omdat dit ook niet noodzakelijk was, omdat de waarde van de C-polis in een door de nieuwe werkgever te sluiten nieuwe verzekering had kunnen worden ingebracht door middel van waardeoverdracht. De afgewezen vordering strekte tot vergoeding van het inkoopbedrag van een pensioenvoorziening die gelijkwaardig zou moeten zijn aan de pensioenvoorziening die zou zijn gerealiseerd bij voortzetting van de C-polis. De relevante vraag was of de vordering in hoger beroep wel zou zijn toegewezen. Geen sprake van contractoverneming door de nieuwe werkgever, geen onderzoeksplicht voor de tussenpersoon naar de gevolgen van premievrijmaking, hoger beroep zou geen redelijke kans van slagen hebben gehad. De vorderingen tegen de deurwaarder werden afgewezen.

Annotatie: het hof rond af met de opmerking dat het zuur is voor de partner van de overleden werknemer dat het partnerpensioen niet adequaat bleek als gevolg van premievrijmaking van de C-polis, maar het feit dat bij de nieuwe werkgever daarin niet werd voorzien kon niet aan de tussenpersoon en de verzekeraar worden toegerekend. Dat maakte dat ook de deurwaarder die de hoger beroep dagvaarding te laat uitbracht de dans ontsprong. Ook een werknemer moet oplettend zijn ten aanzien van zijn pensioen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2020:4184&showbutton=true&keyword=pensioen>

Advocaat

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 15 januari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:291

Samenvatting: In deze zaak acht het hof de volgende omstandigheden doorslaggevend. [geïntimeerde] is door [appellant] ingeschakeld in verband met een conflict tussen [appellant] en zijn werkgever, met uiteindelijk het verzoek van [appellant] om over te gaan tot een ontbindingsprocedure. Ten tijde van de indiening van het ontbindingsverzoek op 5 september 2003 was [appellant] reeds arbeidsongeschikt. [appellant] is op 18 februari

1999 ziekgemeld ten gevolge van rsi-klachten. Per 18 februari 2000, nadat de wachttijd van een jaar was verstreken, heeft [appellant] een WAO-uitkering ontvangen op basis van een arbeidsongeschiktheidspercentage van 25-35%. Per 18 augustus 2001 (ruim 2 jaar voor indiening van het verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst) is het arbeidsongeschiktheidspercentage van [appellant] in het kader van de WAO-uitkering op 35-45% bepaald. Gelet op deze omstandigheden acht het hof de mate van waarschijnlijkheid dat op (korte) termijn sprake zou zijn van een substantieel en blijvend hoger arbeidsgeschiktheidspercentage niet dermate hoog dat van [geïntimeerde] mocht worden gevergd dat hij als gevolg daarvan nader onderzoek of navraag zou doen naar de gevolgen daarvan voor de pensioenopbouw van [appellant] en [appellant] daarover had moeten informeren. De inhoud van de hiervoor onder 4.11 geciteerde passage maakt dit niet anders. Daaruit blijkt - zeker in het licht van de eerdere WAO-beslissingen en het ontbreken van een nadere informatie van [appellant] aan [geïntimeerde] over de geconstateerde klachten - onvoldoende dat sprake was van een zodanig te verwachten substantieel en blijvend hoger arbeidsongeschiktheidspercentage dat [geïntimeerde] [appellant] had moeten wijzen op de gevolgen voor de premievrije pensioenopbouw bij wijziging van het arbeidsongeschiktheidspercentage na de ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Uit het voorgaande vloeit dan ook voort dat de ernst en omvang van het desbetreffende risico ten tijde van de ontbindingsprocedure niet zodanig kenbaar waren dat [geïntimeerde] [appellant] daarover had moeten informeren.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:291&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Amsterdam 16 juni 2021, ECLI:NL:RBAMS:2021:3015, PJ 2021/102

Samenvatting: beroepsfouten advocaat inhoudend dat (1) aan een werknemer in een procedure tegen diens werkgever was geadviseerd dat onderbrenging van pensioen in eigen beheer bij een stamrechtvennootschap mogelijk zou zijn en (2) toen bleek dat dit niet mogelijk was de vordering tot nakoming van de verplichting tot externe onderbrenging niet tijdig op andere wijze werd gerealiseerd, waardoor deze verjaarde zonder dat de verjaring werd gestuit. De vordering tot betaling van schadevergoeding op de advocaat was niet verjaard, omdat deze binnen 5 jaar na het bekend worden met de schade en de aansprakelijke persoon werd ingesteld.

Annotatie: een duidelijke en juiste uitspraak. Een advocaat die adviseert over pensioen terwijl dat niet zijn specialisme is, dient zich goed te laten informeren. Ook een pensioenrechtelijk gespecialiseerde advocaat zou zich over de fiscaliteit moeten laten informeren.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2021:3015&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 29 maart 2022, ECLI:NL:GHARL:2022:2382

Samenvatting: recht op conversie volgens de WVPS overeengekomen, mits de vereveningsgerechtigde binnen 6 maanden na het eindigen van het huwelijk gebruik maakt van het recht op conversie. Advocaat wijst niet op de vervaltermijn voor gebruikmaking van het recht op conversie, waardoor dit recht verloren gaat. Raad van Discipline verklaarde klacht ongegrond. Hof: mede gezien het feit dat de vereveningsgerechtigde 6 jaar ouder was dan de vereveningsplichtige maakte de advocaat een beroepsfout door niet te informeren over de vervaltermijn, waardoor de vereveningsgerechtigde niet op zijn eigen pensioendatum betalingen uit hoofde van conversie ging ontvangen, maar pas 6 jaar later betalingen uit hoofde van pensioenevening volgens het wettelijk standaardsysteem. Veroordeling tot betaling van schadevergoeding nader op te maken bij staat.

Annotatie: de advisering over pensioen en scheiding luistert nauw en is complex, mede gezien de samenhang met verdeling en alimentatie.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2022:2382&showbutton=true&keyword=pensioen>

Notaris

Gerechtshof Amsterdam 7 april 2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:1033

Samenvatting: omdat niet uit het procesdossier bleek dat cliënt de notaris opdracht had gegeven huwelijkse voorwaarden op te stellen waarin niet uitsluitend pensioenverevning zou zijn uitgesloten, maar ook bijzonder partnerpensioen, kon de notaris geen verwijt worden gemaakt dat na echtscheiding door het ABP bijzonder partnerpensioen werd afgesplitst. **Annotatie:** de notaris ontsprong op dit punt de dans. Ik heb hierbij wel twijfel: mij lijkt dat een notaris die desgevraagd huwelijkse voorwaarden opstelt waarin pensioenverevning wordt uitgesloten, er op moet wijzen dat dan wel bijzonder partnerpensioen wordt afgesplitst na het eventuele eindigen van een huwelijk. De consument realiseert zich niet dat indien pensioenverevning wordt uitgesloten, dat niet betekent dat pensioenen bij de partner verblijven die ze heeft opgebouwd.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2020:1033&showbutton=true&keyword=pensioen>

Amsterdam, 18 mei 2022
Mr. Wim P.M. Thijssen